Política | Anton Monner | Actualitzat el 06/11/2018 a les 12:17

La solució és l'absolució

«El pacifisme català té com a resposta l'autoritarisme espanyol. No seria millor cercar solucions dialogades i emprendre el camí de la concòrdia i reconciliació? Si no és així els fantasmes del passat dels condemnats sense judici ?o amb falòrnia de judici- ressusciten i enterboleixen el panorama actual»

Anar a votar resulta ser una greu transgressió pels demòcrates espanyols actuals, hereus del general Franco, que ni volen ni poden entendre Catalunya com a nació, nascuda fa més mil anys, essent la primera democràcia d'Europa i que fou annexionada per la força de les armes.

Durant les dictadures ho tenien fàcil guanyant les guerres, condemnant els que no pensaven com ells. En democràcia, interposen la justícia per sobre de la política i la fan jugar al seu gust per sobre de l'equanimitat de la llei, amb jutges seguidors del passat i del mateix color. I conseqüentment empresonen aquells que volen diàleg, que pretenen disposar dels mateixos drets que la resta dels espanyols.

Però no! segons les seves lleis, seguint les de Franco, ho tenen tot al seu abast nomenant jutges seus ideològicament que segueixen les ordres del govern anterior. Independència judicial? Son independents però amb criteris preestablerts; per tant no ho son. Utilitzen la Constitució com a arma sagrada, empresonen els líders i, a sobre, emprant la venjança i la repressió com escarment.

Mentre les postures es radicalitzen i en cas de condemnar els presos polítics per uns jutges amb criteris preconcebuts, ningú sap on pot arribar la indignació popular. El 80% dels catalans no accepten la presó preventiva dels líders i en cas que la pena suposés presó provocaria la reacció contrària a la que es buscava catalogant igual a Tejero, usant les armes dins del mateix Congrés, que els polítics catalans convocant un referèndum no prohibit expressament a cap article de la Constitució.

La venjança emprada provocarà una reacció contrària per la gran majoria de catalans, molts espanyols i catalogada d'injusta per Europa. Si els líders exiliats queden exonerats als tribunals europeus, com a Espanya se'ls vol imposar penes de rebel·lió, sedició i malversació, amb proves inventades per haver convocat un referèndum? L'explosió no serà gens favorable pels interessos espanyols que esdevindran.

El pacifisme català té com a resposta l'autoritarisme espanyol. No seria millor cercar solucions dialogades i emprendre el camí de la concòrdia i reconciliació? Si no és així els fantasmes del passat dels condemnats sense judici -o amb falòrnia de judici- ressusciten i enterboleixen el panorama actual.

Rivera i Casado segueixen encenen l'ambient per raons ideològiques i electorals, i a més la premsa vol "fer sang". Catalunya és l'excusa permanent per guanyar vots, malgrat encendre l'ambient i cercar la discòrdia. Que ho tinguin present quan van contra les lleis humanes i divines imposant criteris en nom d'una llei injusta que pretén escarmentar, com excusa, creient que acabaran l'independentisme. Van equivocats perquè els mateixos líders catalans aclareixen que no acceptaran mai el seu alliberament per indult; ells són innocents.

Votar i convocar un referèndum, a cap indret del món democràtic es pot impedir quan ha estat aprovat per un parlament elegit pel poble i que ja constava als programes electorals. Rajoy va destituir i va convocar unes noves eleccions pensant que l'unionisme les guanyaria. Es va equivocar anul·lant l'Estatut aprovat per les cambres i referendat. Es va equivocar no volent dialogar i empresonant. I s'equivoquen perquè no volen entendre res.

En aquests moments vivim els moments més delicats d'una Espanya en què la corrupció impera i cada moment apareixen documents de la brutícia a tots nivells. La condemna o l'absolució dels presos polítics pot marcar un abans o un després per l'Estat, sumat a tantes arbitrarietats polítiques, judicials, i als enrenous que van sorgint de la corona. Europa viu moments difícils per tants problemes que pateix. Tot por explotar si els presos catalans no son alliberats sense càrrecs. Alliberant-los vindrà la solució!